

บทที่ 7 การกำกับรายการ (Directing)

การกำกับรายการ (Directing) คือ การควบคุมรายการเพื่อให้รายการซึ่งกำลังแสดงอยู่ให้ภาพและเสียงได้แพร่ออกอากาศไปอย่างมีประสิทธิภาพในคุณค่าของภาพในด้านศิลปะ และการรับรู้ทางสายตา และการได้ยิน ผู้ที่จะเป็นผู้ควบคุมรายการนี้เราเรียกว่า ผู้กำกับรายการ หรือ Program Director ซึ่งเป็นตัวเอกของฝ่ายเจ้าหน้าที่ในการผลิตรายการ เราจึงควรรู้หน้าที่ และความรับผิดชอบของผู้กำกับรายการไว้

ผู้กำกับรายการ (Program Director) ทำหน้าที่ และรับผิดชอบดังนี้

1. รับผิดชอบรายการที่ได้รับมอบหมายจากสถานี ให้รายการอยู่ในกรอบ คือ อยู่ในนโยบายของเจ้าสังกัดไม่ขัดต่อกฎหมายและไม่ละเลยระเบียบข้อบังคับของ ก.บ.ว.
2. มีหน้าที่ดูแลการซ้อมก่อนออกอากาศ หรือก่อนบันทึกภาพ
3. ควบคุมรายการที่กำลังออกอากาศ หรือบันทึกภาพ โดยที่ผู้กำกับรายการต้องอ่านสคริปต์ หรืออ่านบทให้เข้าใจ
4. เป็นผู้แนะนำฝ่ายต่าง ๆ ให้เข้าใจบท และเข้าใจงานที่จะต้องทำ
5. เป็นผู้ควบคุมการประกอบภาพ จากกล้องเครื่องฉาย และควบคุมเสียงในการแพร่และบันทึกภาพ
6. ควบคุมผู้เกี่ยวข้องกับการที่กำลังดำเนินรายการอยู่ เช่น การทำงานของกล้อง การทำงานของผู้กำกับเวที การทำงานของฝ่ายเสียง แสง เป็นต้น
7. เป็นผู้รายงานผลงานแต่ละรายการ เพื่อเสนอผู้บังคับบัญชา หรือผู้ที่เกี่ยวข้องในการกำกับรายการนั้นสถานีอาจจัดผู้กำกับรายการเป็นรายการ ๆ ไป ในคืนหนึ่ง ๆ อาจมีหลายคนเฉพาะรายการก็ได้ บางสถานีจัดผู้กำกับรายการประจำคืนไว้คนเดียวทั้งคืน หรือทั้งวันก็ได้

ในการกำกับรายการนั้นผู้ที่เกี่ยวข้องกับการกำกับรายการที่ควรรู้จักมีดังนี้

1. **ผู้กำกับเวที (Floor Manager)** ซึ่งมีหน้าที่ดังนี้
 1. คอยรับคำสั่งจากผู้กำกับรายการ แล้วสั่งผู้ออกอากาศ และเจ้าหน้าที่ที่คอยช่วยเหลือในห้องสตูดิโอ
 2. เป็นผู้ให้สัญญาณในการออกอากาศแก่ผู้แสดงและผู้ออกอากาศว่า เริ่มรายการแล้ว

มองที่กล้องนี้ พุดดั่งๆ หน่อยลดเสียง ขยับขวานิด ขยับซ้ายหน่อย เป็นต้น ส่วนมากจะเป็นสัญญาณมือ หรือแสดงท่าทางเท่านั้นเพราะถ้าใช้เสียง เสียงอ่านออกอากาศทำความรำคาญให้ผู้ชมทางบ้านได้

3. เป็นผู้แนะนำทิศทางของกล้อง การประกอบภาพ แก่ผู้กำกับ
4. ทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยผู้กำกับรายการในด้านเวที
5. เป็นที่ปรึกษาของผู้ออกรายการ ช่างกล้อง ผู้กำกับการแสดง และผู้กำกับรายการ
6. เป็นผู้ที่เชื่อมโยงระหว่างห้องส่ง จาก และห้องควบคุมรายการ ในการแสดงละคร หรือการแสดงผู้กำกับเวทีจะทำงานด้านกำกับทุกส่วนของห้องส่งมากที่สุด

ผู้กำกับบทและผู้ตรวจบท (Script director & script editor)

ในการแสดง หรือการออกรายการโทรทัศน์บทเป็นสิ่งสำคัญเพื่อเป็นคู่มือของผู้แสดง ผู้กำกับรายการ ผู้กำกับเวที ช่างกล้อง ช่างแสง เสียง ผู้ควบคุมเครื่องฉาย ผู้ควบคุมฉาก ผู้ควบคุมการบันทึกเทป ผู้ประกาศ ผู้ประสานงาน ตลอดจนนักแสดง ผู้กำกับการแสดง ซึ่งจำเป็นต้องมีสคริปต์หรือบทอย่างถูกต้อง ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีผู้ตรวจบทเพื่อ

1. ให้บทเป็นไปถูกต้องใช้ในงานผลิตรายการได้
2. ไม่เกิดการบกพร่องในความต่อเนื่องของเนื้อความ และเนื้อเรื่อง
3. ให้บทอยู่ในกรอบของนโยบายสถานี ไม่ขัดต่อกฎหมาย และระเบียบข้อบังคับของ กบว.
4. ตรวจบทที่เป็นรายการสด ส่วนเทปบันทึกภาพสำเร็จรูป และภาพยนตร์ ต้องได้รับการตรวจจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือ กบว.
5. ดำเนินการตัดบทหรือตัดต่อรายการก่อนการผลิตรายการ โดยชี้แจงผู้เกี่ยวข้องรับผิดชอบให้ทราบด้วย
6. ถ้าการตรวจบทมีปัญหา ดาราเสนอตามลำดับขั้นเพื่อพิจารณา

ผู้ประกาศของสถานีหรือผู้บรรยาย (Announcer or Narrator)

เป็นผู้ประกาศของสถานี หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้บรรยายรายการต่าง ๆ ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับการกำกับรายการเพราะจะเป็นผู้ให้เสียง ก่อนรายการ หรือในรายการซึ่งผู้ประกาศหรือผู้บรรยายมีหน้าที่ คือ

1. ประกาศของแจ้งความของสถานี

2. รับผิดชอบประกาศโฆษณาสินค้าของสถานี

3. ทำหน้าที่พิธีกรในรายการของสถานี

ช่างกล้อง เป็นช่างที่สำคัญที่เกี่ยวข้องกับการกำกับรายการอยู่มาก สำหรับตัวช่างภาพนั้นสังกัดอยู่ในแผนกช่างหรือฝ่ายช่าง แต่เมื่ออยู่ในห้องสตูดิโอแล้วต้องเป็นผู้ที่ต้องทำตามคำสั่งของผู้กำกับรายการ และผู้กำกับเวที

ภาพที่ปรากฏบนจอภาพโทรทัศน์จะดีหรือไม่อยู่ที่ช่างกล้องมีความสามารถในการทำงานในการประกอบภาพได้ตามที่ผู้กำกับรายการ หรือผู้กำกับเวทีสั่งหรือไม่ ช่างกล้องควรมีประสบการณ์ในการจัดและจับภาพพอสมควร และที่ต้องการมากคือ ต้องมีความรวดเร็ว ว่องไว และเข้าใจที่ผู้กำกับรายการต้องการ

ช่างแสง ภาพจะดีหรือไม่ การประกอบภาพของผู้กำกับรายการจะทำให้ภาพดีอย่างไร ขึ้นอยู่กับการให้แสง กล้องโทรทัศน์ไวแสงกว่ากล้องถ่ายภาพ เลนซ์ของกล้องตัวใหญ่มากแต่แสงจะช่วยให้ภาพดีหรือไม่ ถูกสัดส่วนหรือไม่ ก็ขึ้นอยู่กับการให้แสงของช่างแสงด้วยเช่นกัน

ผู้ควบคุมเสียง ผู้ควบคุมเสียง ก็เป็นส่วนสำคัญอีกผู้หนึ่งในการผลิตรายการโทรทัศน์ เพราะโทรทัศน์ต้องอาศัยเสียงซึ่งเป็นหลักใหญ่ของการแพร่ภาพ การควบคุมเสียงของช่างเสียงถือว่ามีส่วนสำคัญ เสียงจะออกไปดีตรงกับเสียงที่ต้องการ ช่างเสียงจะทำตามคำสั่งของการกำกับรายการได้จะทำให้การผลิตรายการมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ผู้ควบคุมเครื่องฉาย เป็นผู้ที่จัดเครื่องฉายได้แก่ภาพยนตร์ สไลด์ ตัวหนังสือจากโอเปค ซึ่งนับว่าเป็นส่วนประกอบรายการที่สำคัญอีกอย่างหนึ่ง รายการบางรายการจำเป็นต้องอาศัยเครื่องฉายในการให้ตัวหนังสือ ให้ภาพสไลด์ ภาพยนตร์ ถ้าการทำงานไม่ทันใจจะทำให้รายการหยุดชะงักหรือเป็นไปไม่คล่องตัวเท่าที่ควร การผลิตรายการจะสมบูรณ์ได้ก็ต้องอาศัยความชำนาญการของช่างผู้ควบคุมเครื่องฉายด้วยเช่นกัน

ผู้ควบคุมฉาก การจัดฉากเป็นหนึ่งในการผลิตรายการที่สำคัญ ฉากดีสมจริงสมจัง ผู้ชมก็ได้ชมภาพที่น่าดูน่าชม ถ้าฉากจืดชืด ทำแล้วภาพที่ออกมาจะด้อยคุณภาพในการดู ดังนั้นฉากจึงจำเป็นต้องมีศิลปะในการจัดและต้องรู้ว่าจัดอย่างนี้ภาพที่ออกมาเป็นอย่างไร บางฉากใช้สีที่ต่างกันในโทรทัศน์สี แต่กลมกลืนกับในขาวดำ ภาพที่ปรากฏบนจอก็จะได้คุณค่าเท่าที่ควร จึงเกี่ยวข้องกับฝ่ายศิลปกรรมโดยตรงที่จะทำภาพให้ปรากฏเป็นอย่างไร

ฝ่ายศิลปกรรม ส่วนใหญ่เป็นช่างศิลปะทางการเขียนภาพ และตัวหนังสือ ซึ่งฝ่ายศิลปกรรมต้อง

เป็นผู้เขียนออกแบบ เพื่อนำไปใช้กับรายการให้ได้ผลดีเมื่อมีการผลิตรายการ

นอกจากนี้ยังมีผู้เกี่ยวข้องกับการกำกับรายการเพื่อผลิตรายการ เช่น ผู้ทำเสียงประกอบ ผู้จัดการแต่งกาย ผู้จัดทำภาพประกอบ เช่น ทำไฟลุก ทำฝนเทียม ทำหมอกเทียม ซึ่งทุกคนก็มีส่วนสำคัญในการที่จะทำให้รายการดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย และมีผลดีต่อภาพที่ปรากฏในจอของโทรทัศน์ที่แพร่กระจายไปทั่วประเทศ หรือทั่วโลกก็ได้

สิ่งที่ผู้กำกับรายการ และการกำกับรายการควรต้องทำ

ในการกำกับรายการนั้นผู้กำกับรายการคือ ผู้ที่สั่งการในการผลิตรายการในเวลาออกอากาศของรายการสด หรือการบันทึกภาพของเทปโทรทัศน์นั้น ๆ ผู้กำกับก็ควรต้องมีพื้นฐานในการประกอบภาพ มีหลักในการถ่ายภาพในภาพที่ปรากฏ และการดำเนินรายการ กล่าวคือ

1. **ลักษณะการปรากฏบนจอภาพ** ผู้กำกับจำเป็นต้องรู้ว่าภาพที่ปรากฏบนจอภาพควร จะถ่ายภาพในระยะภาพอย่างไร การใช้ถ่ายโดยระยะไกลอย่างเดียว หรือใกล้มากเกินไปทำให้ผู้ดูทาง บ้านขาดความรู้สึก ไม่สบายตาและไม่ทำให้รายการดูได้อย่างชัดเจน จึงควรวางระยะให้เหมาะสม วางจอร์รับของภาพให้แจ่มขึ้น ความสูงของกล้องในโอกาสที่ควรเป็น เช่น ฉากละครบางตอน ควรถ่ายภาพที่เห็นในส่วนสูงของภาพ ถ่ายภาพการเดินร่าเน้นเฉพาะที่ส่วนที่โชว์ลีลา และถ่าย ภาพระยะไกล เพื่อโชว์การเดินร่าทั้งกลุ่ม หรือทั้งตัว บางครั้งต้องให้จับไว้ทั้ง 3 ระยะภาพก่อน และใช้ภาพทั้ง 3 ออกไปพร้อมกันคนละมุมจอภาพ หรือใช้ Superimposition คือให้ภาพซ้อนกัน ออกอากาศ หรือบันทึกเป็นภาพซ้อนกัน จะทำให้ภาพดูดีขึ้น

2. **การตั้งของกล้อง** กล้องจะอยู่ในลักษณะอย่างไร ภาพจึงจะปรากฏให้เห็นในจอ ภาพเป็นลักษณะอย่างไร การเคลื่อนกล้องจำเป็นต้องมีหลักเกณฑ์ เช่น การ Truck คือการเลื่อน กล้องตามผู้แสดงในแนวขนาด การยกภาพโดยเครื่องยก (Crane) การ Pan ภาพเพื่อการบอกส่วน รวมของภาพ หรือการ Dolly เป็นต้น

3. **มุมกล้อง** ได้แก่การวางกล้องในมุมต่าง ๆ เพื่อให้ได้ภาพที่สามารถจะให้ผู้ชมทาง หน้าจอภาพจะดูตาม มีความรู้สึกที่ไม่ขัดกับธรรมชาติของความเป็นในการปรากฏภาพรวม ทั้งการให้มุมเลนส์ในการจับภาพ เพราะเห็นสามารถท่วงศาในการจับภาพได้ เช่น จับในมุมแคบ ปานกลาง หรือมุมกว้างได้ คิดเป็นองศา เช่น ให้ถ่ายภาพในมุมเหนือไหล่ ให้ถ่ายภาพเฉพาะ 2 คน ให้ถ่ายภาพเฉพาะคนเดียว เป็นต้น

4. **การควบคุมสวิทช์** จะเป็นการควบคุมว่า ภาพใดจะออกภาพไปอย่างไร เช่น ควร

ทำ Fade in หรือ Fade out หรือ Dissolve หรือไม่ผู้กำกับจะต้องเรียนรู้วิธีการสวิตชิง

5. **การทำภาพ Special Effect** ได้แก่การทำกรอบภาพการทำตัวหนังสือเดินการเปลี่ยนสี การทำ Superimposition การทำภาพไว้มุมต่าง ๆ ต้องเรียนรู้เครื่องทำ Special Effect อิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งง่ายกว่าการถ่ายภาพยนตร์มาก

การกำกับรายการละคร (Dramatic directing)

ผู้กำกับรายการควรมีความรู้เกี่ยวกับการละครในวิทยุโทรทัศน์เป็นพิเศษ ควรจะต้องเข้าใจธรรมชาติของละครวิทยุโทรทัศน์ ซึ่งควรรู้และเข้าใจความแตกต่างระหว่างละครในโรงละครหรือในภาพยนตร์ว่ามีความแตกต่างกับละครวิทยุโทรทัศน์อย่างไรบ้างดังนี้

1. **สถานที่แสดง (Location หรือ Play area)** สถานที่สำหรับการแสดงโทรทัศน์มีความจำกัดโดยธรรมชาติ ถึงแม้จะใช้ถ่ายนอกสถานที่ การเคลื่อนกล้องก็ไม่สะดวกเท่าที่ควร จำต้องใช้พื้นที่ จึงจำเป็นต้องมีฉากที่จำกัดอาจทำเฉพาะส่วนที่ต้องการให้ภาพปรากฏโดยใช้ห้องส่งติดต่อกัน หรือแยกห้องส่งซึ่งจำเป็นต้องใช้พื้นที่สำหรับกล้อง และในการจัดดำเนินการอาจใช้ฉากธรรมชาติบ้าง หรือฉากที่ได้จากภาพสไลด์ ภาพยนตร์ ก็เป็นผลดีต่อการทำให้ภาพน่าดูขึ้นจากสถานที่ต่างจากละครในโรงละครจริง หรือภาพยนตร์ที่สามารถถ่ายในที่กว้าง ๆ นั้น ผู้กำกับรายการกำกับรายการในที่แคบ ๆ นี้เพื่อนำภาพไปสู่ผู้ชมให้ดีที่สุดเท่าที่จะดีได้ ซึ่งห้องกำกับให้ภาพเข้าสู่จุดมุ่งหมายของละครแต่ละเรื่องให้เป็นที่ปรากฏแก่มวลชน

2. **ภาพที่ปรากฏ** การกำกับรายการละครถ้าเป็นโรงละคร ที่ละครแสดงอยู่ มีคนจำกัดในพื้นที่การแสดง คือ มีฉากที่แน่นอนมีผู้ดูจำกัดเท่าที่โรงละครจะบรรจุได้ และผู้ชมจะเห็นการแสดงอยู่ตลอดเวลาการทำงานของผู้กำกับต้องอยู่หลังฉากผู้เกี่ยวข้องต้องทำงานในที่ลับ แต่ละครทางวิทยุโทรทัศน์จะดีกว่าที่ภาพที่ปรากฏนั้น ขณะถ่ายทำหรือขณะแพร่ภาพมีผู้ร่วมงานทำงานอยู่ในห้องส่ง แพร่เฉพาะภาพ ส่วนผู้ดูอยู่ตามบ้าน การทำงานของผู้กำกับทั้งหลายก็ทำได้อย่างสะดวกเพราะภาพที่แพร่จะแพร่ภาพที่ต้องการให้แพร่เท่านั้น และสามารถเปลี่ยนฉากเปลี่ยนภาพให้ผู้ดู ๆ ได้ตามความต้องการซึ่งละครในโรงให้ดูได้เป็นฉาก ๆ ไปเท่านั้น และต้องดูในระยะเดียว ดังนั้นการปรากฏของภาพจึงมีส่วนทำให้การละครทางวิทยุโทรทัศน์เข้าถึงมวลชนได้มากกว่าการดำเนินรายการที่สะดวกกว่า

3. **เสียงพูด (Dialogue)** การพูดในวิทยุโทรทัศน์นั้นมีความสำคัญพอ ๆ กับผู้แสดง เครื่องแต่งกาย ฉาก แสงไฟ และอื่น ๆ ในการผลิตรายการวิทยุโทรทัศน์ แต่วิทยุโทรทัศน์ก็มี

ธรรมชาติของมันเอง ความสามารถในการตัด การทำภาพในลักษณะพิเศษต่าง ๆ ซึ่งการพูดจำเป็นต้องให้มีการต่อเนื่องกัน เพราะภาพและเสียงจะออกไปสู่จอภาพ ดังนั้นในรายการที่ออกรายการสด ผู้แสดงจำเป็นต้องมีการพูดจาที่เป็นไปตามบทบาท และบทโทรทัศน์ผู้แสดงจึงจำเป็นต้องท่องบท ถึงแม้จะมีผู้กำกับเวทีคอยช่วยอยู่ หรือผู้กำกับบทความช่วยเหลืออยู่ก็ได้หมายความว่าผู้แสดงจะไม่ท่องบท ถ้าการแสดงพูดผิดพลาดจะทำให้การออกอากาศหยุดซังก หรือทำให้การดำเนินเรื่องเปลี่ยนแปลงไป ผู้เขียนจึงเห็นว่าผู้แสดงควรได้ท่องบท และต้องฝึกซ้อมบทให้มีการใช้เสียงพูดที่ถูกต้องทั้งการเน้น และการพูดให้เป็นธรรมชาติ และเป็นเสียงที่น่าจะเป็นมากที่สุด เพราะการแสดงละครก็คือการเลียนแบบชีวิตจริง การพูดจึงต้องพูดให้คล้ายของจริง หรือเหมือนของจริงมากที่สุด เช่น พูดโกรธ ก็ให้ทำเสียงโกรธ พูดหวานก็ให้เน้นเสียงในลักษณะหวาน ควรมีการฝึกการออกเสียงพอให้ใช้ได้ดี เป็นต้น

การให้เสียงบรรยาย (Narration) เป็นส่วนสำคัญของละครวิทยุโทรทัศน์เพราะเป็นการสร้างความเข้าใจเป็นการปูพื้นฐานให้แก่ผู้ชมว่าเรื่องเป็นอย่างไร เป็นเครื่องเชื่อมโยงให้เรื่องราวติดต่อกันด้วย

บทโทรทัศน์สำหรับละครวิทยุโทรทัศน์ (Television Drama Script)

บทโทรทัศน์มีความจำเป็นในการแสดง การกำกับ การดำเนินการผลิตรายการวิทยุโทรทัศน์มาก ดังนั้นการเขียนบทโทรทัศน์จึงมีความสำคัญ และมีความจำเป็นแก่ทุกคนที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการผลิตรายการโทรทัศน์ทั้งที่แพร่ภาพทันที หรือทำการบันทึกภาพ การแสดงละครวิทยุโทรทัศน์ก็เช่นเดียวกับบทหรือสคริปต์ จะเป็นหัวใจในการแสดงละครแต่ละเรื่องทีเดียว ดังนั้นจึงควรที่จะได้ดูตัวอย่างสคริปต์ละครทางวิทยุโทรทัศน์ไว้บ้างทั้งในประเทศ และต่างประเทศ

ผู้กำกับการแสดง

ในการแสดงละคร หรือการละเล่นทางวิทยุโทรทัศน์นั้น อาจมีผู้ผลิตรายการ (Producer) และผู้กำกับการแสดง สำหรับผู้กำกับการแสดงนั้นมีบทบาทสำคัญต่อละครแต่ละเรื่อง เพราะจะเป็นผู้กำกับว่าการแสดงจะแสดงอย่างไร เช่น ท่าทางอย่างไร พูดอย่างไร เคลื่อนไหวอย่างไร ร้องให้ หรือหัวเราะ หรือเศร้า ยิ้ม ล้วนแต่จะต้องมีการซ้อม ผู้กำกับการแสดงนี้จะซ้อมผู้แสดงก่อนการแพร่ภาพออกอากาศ หรือบันทึกเทปจนกระทั่งแสดงกันจริง ๆ เมื่อออกอากาศหรือบันทึกเทป ผู้กำกับการแสดงโทรทัศน์ดัง ๆ ก็มีหลายท่าน เช่น ม.จ.ชาติรีเฉลิม ยุคล (ท่าน-

มัย) สมพล กงสุวรรณ สะอาด เปี่ยมพงษ์สานต์ กำธร สุวรรณปิยะศิริ สมจินต์ ธรรมทัต
เป็นต้น ซึ่งก็ล้วนแต่เป็นดารารายานตร์ ดาราโทรทัศน์มาเกือบทั้งสิ้น

ตัวอย่างบทละครโทรทัศน์

บทละครสั้นคณะไทยทีวีการละคร
เรื่อง “ภูตพิสวาส” ตอนที่ 39
บทประพันธ์และบทโทรทัศน์ โดย “รพีพร”
กำกับการแสดง โดย กำธร สุวรรณปิยะศิริ
ออกอากาศประจำวัน ที่
เดือน พ.ศ. 2523 เวลา 20.50 น.

บทสำหรับคุณ.....
บันทึกเทปวัน.....
เวลา.....
ดำเนินงานของสถานี โดย สุรางค์ ดุริยพันธ์

รายนามผู้แสดง

1. มารุต.....	อัศวิ.	รัตน์ประชา
2. ดาว.....	..ศรีอภมา	บางนารถ
3. บุษงา.....	..วิภารัต.	เป็รื่องสุวรรณ
4. คุณนาย.....	..จงก.	ศรีกาญจนา
5. อีน.....	..สมพ.	กงสุวรรณ
6. แฉ้ว.....	..เทพ	โพธิงาม
7. สุข.....	..ท้วม	ทรวง
8. ตี.....	..สมเ.	สุดใจ (เต๋อ)

- ฉาก 1 ภายในร้านกาแฟที่ตลาด (ฉากเดียวกับฉาก 4 ของตอนที่แล้ว)
ฉาก 2 ศาลาในสวนดอกไม้หลังบ้านบุหงา
ฉาก 3 บนเรือนคุณนาย มารดาของมารุต

อุปกรณ์ประกอบการแสดง

— โต๊ะ (ร้านกาแฟ), หนังสือผู้ชนะสิบทิศ, หมากพลู, กระโถน, จดหมาย (ของคุณนายส่งไปให้มารุต)

ที่มา: ไทยทีวีสี ช่อง 9 อสมท.

นิทานพื้นบ้าน “ภูตพิศวาส” ตอนที่ 39
ออกอากาศ ทางไทยทีวีสี ช่อง 9 อสมท.
เพลงและไตเติ้ลประจำ

..... โฆษณา ครั้งที่ 1 .. .

ฉาก 1 ภายในร้านกาแฟที่ตลาด (ฉากเดียวกับฉาก 4 ของตอนที่แล้ว)

เวลา กลางคืนเหตุการณ์ติดต่อกัน

ตัดภาพ เฉพาะ มารุตนั่งยิ้ม โบกมือปฏิเสธ (หน้ามารุต
มีผ้าเกาะที่แก้มคล้ำ) . มารุต - “ขอบใจ ลุง ผมอิ่มแล้ว”

ชุมออกมา รับลุงอิน นั่งร่วมโต๊ะด้วย

เฉพาะ ลุงอิน จ้องหน้ามารุต ยิ้ม ออกปากถามตรง ๆ
อิน - “เดือนกว่าแล้วนะ พ่อมารุตไม่

กลับไปเยี่ยมบ้านบ้างเลย ไม่คิดถึงดาวบ้าง
หรือ”

ตัดรับ 2 คน มารุตหน้าตื่นขมวดคิ้วเหมือนนึกได้

มารุต

- “ดาว เออ จริงสินะ ดาว ๆ เป็น
ยังไงบ้าง”

อิน

- “ที่แรกก็ดูเศร้า ๆ ระยะเวลาหลังนี้ ดู
เหมือนจะปลงได้ ดาวสบายเป็นปกติดี”

มารุต พยักหน้า

มารุต

- “นายวิญจุมิ ไปหาบ้างหรือเปล่า”

อิน

- “ตอนนี้เข้ากรุงเทพฯ พรุ่งนี้คง
กลับมาแล้วมั้ง มาถึงก็อย่าหวง วิญจุมิเขา
เป็นแขกประจำที่บ้าน.....”

มารุต หน้าบึ้ง ยื่นหน้าไปหาลุงอิน จับต้นแขนลุงอิน

มารุต

- “ลุง สงเคราะห์หน่อยได้ไหม”

อิน

- “อะไร”

มารุต

- “เหี้ยมบกรามนายวิญจุมิทีเถอะ

แล้วห้ามไม่ให้มันยุ่งกับดาว 'ได้มั๊ย'

ลุงอินหัวเราะ พยักหน้า

อิน - “ได้ แต่.....”

มารุต ขมวดคิ้ว

มารุต - “ได้ ทำไม่มีแต่”

อิน - “ข้อแลกเปลี่ยน ลุงทำได้ทุกอย่าง
แต่เหยียบกรรมคุณวิญญูติเลย ข้าเสียก็ได้
แต่ขออย่างเดียว พ่อมารุต กลับไปถามดาว
ก่อน ดาวเห็นด้วยลุงโอ.เค. ไปใหม่ล่ะ ไป
คืนนี้แหละ ไปค้างกับดาวสักคืน”

มารุต ยิ้มแหยๆ สั้นหน้า

มารุต - “ไปไม่ได้หรอก ลุง ໄ໓ ลุงยังไม่
รู้อะไรบุหงานะ ยังงี้เลย....(ยกนิ้วโป้ง)
ผมไปไหนไม่ได้หรอก ลุง จากบุหงามาแค่
ห้าวันที่สิบนาที ยังคิดถึงเธอ ใจจะขาด
ผมไปนะ”

มารุต ลุกขึ้น ลุงอินลุกตาม ก้าวไปจับต้นแขน จ้องหน้า

มารุต

เฉพาะ หน้ามารุต เสียงลุงอินเข้า

อิน - “รู้ตัวมั๊ย หน้าคุณมีฝ้าจับ.....”

มารุต ยกมือลูบหน้าแล้วยิ้ม

มารุต - “เหลวไหลน่าลุง.....”

ตัดรับเต็ม ลุงอินปล่อยมือที่จับแขนมารุต มารุตยิ้ม รีบพูดต่อ

มารุต - “ໄ໓ บุหงาเขาชมว่าผมเป็นผู้ชาย
ที่หล่อที่สุดในโลกนะลุง....ฝ้าที่ไหนกัน
ไม่มีหรอก ลุงตาผาดมั้ง ฉันทไปละนะ คิด
ถึงบุหงา.....”

มารุต ผละวีงออกจากเฟรมไป

ลุงอินยืนนิ่ง มองตามไป

ทิดสุขกับแฉ้ว รีบเดินเข้าเฟรมมา ทิดสุข

สุข

- “พี่อิน แล้วยกัน พุดกันเดียวเดียว”

แฉ้ว

- “นั่นซี เสียแรงผมไปออกลดตาย

กับคุณบุหงาแทบตาย.....”

ลุงอิน ยิ้ม เอามือโอบไหล่ทิดสุขข้าง แฉ้วข้าง นัยน์ตามอง

ไปทางที่มารุต วิ่งออกไป ปากพึมพำ

อิน

- “พ่อสุข ไอ้แฉ้ว เราคงมีงานสนุกๆ
ทำกันในไม่ช้านี้ พ่อมารุต ถูกเขาทำเสน่ห์
เสียแล้วนะ.....”

ทิดสุขนัยน์ตาโต แฉ้ว ตกใจหน้าผากกระดก

ดนตรี

ฉาก 2 ศาลาในสวนดอกไม้หลังบ้านบุหงา

บุหงากำลังเดิน ป้องปากเรียกมารุต บุหงา

- “หยุดๆ”

อยู่ตามพุ่มไม้ มารุต วิ่งเข้าเฟรมมา ป้องปาก

ตอบบุหงา หันไปยิ้มดีใจ อุทานดัง ๆ มารุต

- “หยุด”

บุหงา

- “พี่ชา พี่หนี่บุหงาไปไหนมาคะ”

บุหงา วิ่งเข้าไปโผกอดมารุต มารุตโอบกอดบุหงาไว้

บุหงา

- “บอกก่อน พี่หนี่บุหงาไปไหน
มาคะ ออกไปเจอไอ้แฉ้วเดียวเดียว กลับมา
พี่หาย เหมือนใจจะขาด”

มารุตหัวเราะ

มารุต

- “พี่มาแล้ว อย่าเพิ่งใจขาดเลย”

บุหงา

- “ก็พี่ไปไหนมา

บุหงา เอะใจ ถอยหลัง ท้าวเอว จ้องหน้ามารุต

มารุต - “ไปเดินเล่นที่ตลาดแค่นี้เอง”
 บุหงา - “ไปพบใครบ้าง ที่ตลาด”

มารุต หลบตา

มารุต - “โอ๊ย พบหลายคน จำไม่ได้แล้ว
 ละ”
 บุหงา - “คิดให้ดี พบใครบ้าง คนบ้านคุณ
 แม่พี่มาใช่ไหม”

มารุต ยิ้มแห้ง ๆ พยักหน้า

มารุต - “เขามาบังเอิญนะ ไม่ได้ตั้งใจมา
 หลอก.....”
 บุหงา - “แม่ดาวมาใช่ไหม”

มารุตสะดุ้ง รีบปฏิเสธ

มารุต - “โธ่ ไม่ใช่ ลุงอิน ลุงอินแกมานั่ง
 กินกาแฟ เลยหักทอยแกหน่อย.....”

บุหงาหรีตตามองอย่างไม่วางใจ

บุหงา - “ตาสัปเหร่อ แก่ว่ายังไงบ้างคะ”

มารุต ยิ้ม เดินมาโอบบุหงา บุหงาสบัด ถอยห่าง

บุหงา - “ต้องบอกมาก่อน พูดอะไรกับ
 ตาอินมั่ง.....ไม่งั้นคืนนี้ อดแน่”

มารุต ยิ้มเก้อ ๆ ประสานมือไปมา

มารุต - “โธ่ อย่าทรมานพี่เลย บุหงา พี่
 ทั้งรักทั้งหลงเธอนะจ๊ะ”
 บุหงา - “ก็บอกมาซี ตาอินมันว่ายังไงบ้าง”
 มารุต - “ก็ไม่ได้ว่ายังไง แก่เพียงแต่ทักพี่
 ว่า อ้า หน้าพี่ มีฝ้า เท่านั้นเอง.....เท่านั้น
 จริง ๆ สาบานได้”

ดนตรีแรง ตัดภาพเฉพาะหน้าบุหงา ขบริมฝีปากครุ่นคิดนิ่ง

ฉาก 3 บนเรือคุณนาย มารดา มารุต

เวลา กลางวัน

ตัดภาพเฉพาะ คุณนายหน้าตื่น นัยน์ตาเบิกโต ออกปากถาม

คุณนาย - “อะไรนะ ตาอิน แน่ใจหรือว่า
พ่อมารุตถูกเขาทำเสน่ห์ยาแฝด”

ตัดภาพ 2 คน ลุงอินนั่งพับเพียบขอบยกพื้น พนมมือ

อิน - “กระผมเรียนว่า เพียงแต่สงสัย
เพราะเห็นตอนกลางคืน จะให้แน่ใจจะต้อง
พิจารณากันตอนกลางวันอีกครั้ง”

คุณนาย - “เอ สมัยนี้ไม่น่าจะมีเรื่องอย่างนี้
เลยนะตาอิน”

อิน - “สมัยไหน ๆ ก็ได้ทั้งนั้นแหละ
ครับคุณนาย มันอยู่ที่ความเชื่อของคนเรา
แต่สำหรับคุณมารุต พิจารณาในด้านเหตุ
ผล ผมว่าก็น่าคิด”

คุณนายพยักหน้า ถาม

คุณนาย - “ยังไง ว่าเป็นไป”

อิน - “ตั้งแต่วันแต่งงานจนเดี๋ยวนี้ เดือน
เศษ คุณมารุต เคยกลับมาเยี่ยมเยือนคุณ
นายบ้างไหมครับ” คุณนาย (พยักหน้า)

- “ฉันก็สะกิดใจเหมือนกัน แต่นึก
ตัดเสียวว่าเขากำลังข่าวใหม่ปลามันกัน ต่อไป
ก็คงมาแน่”

ลุงอินหัวเราะ สันหน้า

อิน - “ไม่มาหรอกครับ คุณนาย ยกเว้น
คุณนายจะสั่งให้มา กระผมก็กำลังจะขอร้อง
อยากสำรวจหน้าตาคุณมารุตใกล้ ๆ ในตอน

กลางวันอีกที อยากให้คุณนายช่วยส่งไปที่
เถอะครับ.....”

คุณนายพยักหน้า

คุณนาย - “ก็ได้ แต่ที่นี่ งามหน่อย ถ้าพอ
มารุตเกิดถูกทำเสน่ห์เข้าจริง ๆ จะว่ายังไง
ตาอินมีทางแก้ไขไหม”

ลุงอินหัวเราะ หึ ๆ พนมมือ

อิน - “ข้อนั้น อย่าวิตกกังวลไปเลยครับ
ขอให้แน่ใจ กระทบช่วยแน่นอน และไออิน
ต้องทำได้....กระทบก็รักคุณมารุต แลก
ด้วยชีวิตยังทำได้ เรื่องอะไรจะต้องปล่อย
ให้แกต้องกลายเป็นคนบ้า ๆ บอ ๆ เพราะ
ถูกเขาทำเสน่ห์ล่ะครับ”

คุณนายพยักหน้า

คุณนาย - “ตกลง ฉันจะให้แ้วถือจดหมาย
ไปวันนี้จะให้เขามารักเมื่อไหร่ดี”

อิน - “วันนี้ยังดีครับผม ของ พันนี้ ไม่
ไม่ควรซ้ำ.....”

คุณนายพยักหน้า หันไปร้องเรียกดาว

คุณนาย - “ดาวเอ๊ย มานี่หน่อยซิ.....”

ลุงอิน รีบไหว้ลา คุณนาย แล้วลุกจากเฟรมไป

ดาวเข้าเฟรมมา มองลุงอินแล้วเดินไปนั่ง

คุณนาย - “เข้าไปในห้องแม่ที่ซี หยิบกระ-
ดาษจดหมาย ปากกา แวนตามาที่.....”

ดาว รับคำ คลานผ่านคุณนายแล้วลุกเข้าห้องนอนคุณนายไป

ดนตรี กล้องเข้าหาคุณนาย คิด ปากเคี้ยวหมาก

ตัดภาพเข้าสู่ศาลาในสวนดอกไม้บ้านบุหงา (ฉาก 2)

เวลา กลางวัน

บุหงากลับมารุต นั่งคลอเคลียกันตามเคยในศาลา

มารุต นอนคว่ำ เอาศอกท้าวหมอน บุหงา นั่งพับเพียบ อ่านหนังสือให้ฟัง
(ผู้ชนะสิบทิศ)

บุหงา - “เมื่อจะกล่าวให้ตรงแก่ใจข้าพเจ้า
จริงแล้ว อันความรักที่มีต่อนางทั้งสองนั้น
สำหรับตละแม่จันทร์านั้น ข้าพเจ้ารักด้วย
ใจภักดี ส่วนตละแม่กุสุมาย์อมมิเป็นการ
ยากแค้นแต่ที่ข้าพเจ้าจักออกปากว่ารัก
นางด้วยใจปอง.....”

เสียงตี (แกลิ่ง) ดังเข้ามา ตี - “อานายโอย อานายทั้งสอง ๆ”

บุหงา ตกใจ มารุตรีบผุดนั่ง มองไป

ตี วิ่งเข้ามา หอบ แต่ก็ยิ้ม มายืนตรงบุหงาหน้าบึ้ง

บุหงา - “นี่กว่าใคร ใจตีนี้เอง มีอะไรจะ
อะอะเข้ามา.....หรือ มีอะไร”

ตี(ยิ้ม) - “ต้องมีแน่ ถ้ามีมี ตีจะเข้ามาทำไม
ที่นี่ไม่ยอมให้ตาเป็นกั๋งยิงหรือกว่า”

บุหงาโกรธ มารุตกลับยิ้ม บุหงาชี้หน้าตี

บุหงา - “มีอะไรพูดไป ใจบ้า อย่ามาพูด
แหวะฉันทนะ”

ตี(ยิ้ม) - “ครือยังงี้ บัดนี้ มีมาเร็วถือสาส์น
มาจากเขาเนียชัวเปาะ อ้างว่าเป็นสาส์น
ของฮองไทเฮาแม่มานายมารุต”

บุหงา มองหน้ามารุต

มารุต - “คุณแม่ให้คนถือจดหมายมาใช้
ไหมตี”

ตี ยิ้มพยักหน้า

ตี - “ใช่แล้ว ๆ อานายสมองดีมาก
ต่อไปจะได้ครองเมืองเป็นอ๋อง.....อาแม่
ของนาย ให้เจ้าแ้วถือจดหมายมาจะเอา
ยังไงดี”

บุหงา(ตวาด) - “ไ้อ้บ้า ก็ไปบอกเขาให้มอบ
จดหมายมากับแกซีไ้อ้ตี”

ตี (ยิ้ม) - “ผมบอกแล้ว ไ้อ้แ้วมันไม่ยอม
มันว่าคุณนายท่านสั่งให้ส่งจดหมายถึงคุณ
มารุตกับมือ ส่งที่ตีนก็ไม่ได้ ต้องที่มือ”

บุหงา อึ้ง มารุต พยักหน้า

มารุต - “คุณแม่คงมีธุระด่วน ตีไปบอก
ให้แ้วเข้ามาเถอะ”

ตี คำนับแบบจิวจิน ไม่ทันไป เสียงแ้วเข้ามา

แ้ว - “ไม่ต้องเชิญก็มา ไม่ต้องไล่ก็กลับ
แต่ไม่รับจดหมาย ไม่ลายแน่”

แ้ว เดินมือตีบจดหมาย รำป้อ เข้ามา

ตีหัวเราะชอบใจ รีบซีมือบอกบุหงา

ตี - “เห็นมัย นาย ว่าผมบ้า ไ้อ้นี้มัน
บ้ากว่าผมเสียอีก.....”

บุหงา รีบลุกไปยืนสะกด แวมือขอจดหมายจากแ้ว

บุหงา - “ส่งมา”

แ้ว ยิ้ม เอาจดหมายซุกข้างหลัง สั้นหน้า แ้ว

- “ไม่ได้ครับ คุณนายให้ส่งถึงมือ
คุณมารุต”

ตี (สอດ) - “ส่งถึงตีนก็ไม่ได้.....”

แ้วสะดุ้ง หันมามองหน้าตี ตีหัวเราะ พยักหน้าตบหลังแ้ว

ตี - “ไม่ต้องกลัว เราซีข้าเขาเหมือนกัน
ต้องช่วยกัน.....”

มารุต ลุก มายืนมือ จะรับจดหมาย แ้วส่ง บุหงาปัดมือ

มารุต - “ไม่ได้ บุหงาต้องอ่านก่อน”
 แล้วไม่ยอมให้บุหงา
 บุหงา - “อ่านก่อนอ่านหลัง ผมไม่รู้ รู้แต่
 ว่า ต้องส่งให้ถึงมือคุณมารุต”
 มารุต - “เดี๋ยวพี่จะให้บุหงาอ่านก่อน ไม่
 ังั้นไม่สำเร็จหรอก ไอ้แก้วนันเถรตรง”

บุหงา หน้าบึ้ง ถอยมา มารุต ยื่นมือรับ แก้ว ยื่นจดหมาย
 แล้วหัดมือกลับ จับมือมารุตมาส่งดู หันไปถามตี้

ตี้ หัวเราะ เบา ๆ - “ไอ้ตี้ ดูซิ มือคุณมารุตไซ้ไหม”
 - “เอ็งดมดูซิ ถ้ามีกลิ่นตุ ๆ ก็ไซ้ ถ้า
 มีกลิ่นปลาร้า ก็มีอ้วเอง”

มารุต ร่ำคาญ เข็กหัวป๋อก แก้วยิ้ม พยักหน้า พึมพำ
 แก้ว - “ไซ้ มือนี่แน่”

แล้ว รีบยื่นจดหมายใส่มือมารุต มารุตรีบส่งจดหมาย
 ให้บุหงา บุหงายิ้มอย่างมีชัย

ตี้ ยิ้ม ตอบหันควีน บุหงา - “ตี้ ลากคอเจ้าแก้วออกไปได้”
 - “ลากคอทำไม กอดคอกันดีกว่า
 ซี้ข้าเขาด้วยกันนี่.....”

แก้วยิ้ม กอดคอกับตี้ เดินออกจากเฟรมไป

บุหงา ค้อนตามหลัง นั่งลงฉีกจดหมายคุณนาย มารุต นั่งลงไถล ๆ

..... โฆษณา ครั้งที่ 3 ..

ตัดภาพ บนเรือนคุณนายมารดามารุต (ฉาก 3)

เวลา กลางวัน วันเดียวกัน

ตัดภาพ เฉพาะ คุณนาย กำลังบัวหน้ามากเงยหน้าขึ้นพูด

คุณนาย - “อ้อ แก้ว กลับมาเร็วนี้ ว่าง ส่ง
 จดหมายให้ลูกชายฉันแล้วหรือ”

ชุมออกมา รับดาว นั่งเจียนหมากไถล ๆ คุณนาย

รับแ้ว นั่งพับเพียบขอบยกพื้นไว้ด้วย

แ้ว - “ส่ง ถึงมือคุณมารุตเรียบร้อยแล้ว
ครับผม.....”

คุณนาย - “จะมาวันนี้ไหมล่ะ”

แ้วยิ้มรับรายงาน

แ้ว - “ตอนผมจะกลับ คุณมารุตรีบ
แต่งตัวมา แต่คุณบุหงา ไม่ให้มา เลย
ทะเลาะกัน”

ดาวก็มหน้ายิ้ม คุณนายแปลกใจ จ้องแ้ว

คุณนาย - “เอ๊ะ บุหงามีสิทธิอะไรมาห้าม
ไม่ให้ลูกมาพบแม่เขาบ้าง ฉันบอกไปว่ามี
ธุระหรือเรื่องโรงสีข้าว เรื่องอะไรจะไม่
ให้มารุตมา”

แ้ว ยิ้ม สั้นหน้า

แ้ว - “ไม่เชิงไม่ให้มาหรอกครับ ท่าน
เพียงแต่คุณบุหงาขอมาด้วย คุณมารุตบอก
ว่าไม่จำเป็น จะรีบไปรีบมา คุณบุหงาก็ไม่
ยอม ถ้าไม่ให้มาด้วยคุณมารุตก็มาไม่ได้”

คุณนายพยักหน้า

คุณนาย - “อ้อ แค่นั้นเอง แล้วตกลงยังงี้”

แ้ว - “ก็ต้องมาด้วยกัน ฝ่าฝืนครับ
นายท่านแบบนี้ ฝ่าฝืน”

คุณนายสงสัย

คุณนาย - “อะไร ฝ่าฝืน ใครฝ่าฝืน”

แล้วยิ้มมองไปทางดาว ดาวก็อมยิ้ม

แ้ว - “ก็คุณมารุตกับคุณบุหงานะซีครับ
นายตีมันบอกว่า เหมือนฝ่าฝืน ไปไหนก็
ไปด้วยกัน อาบน้ำ อาบด้วยกัน กินข้าวกิน

ด้วยกัน นอนพร้อม ๆ กัน เห็นคนหนึ่ง
ต้องเห็นอีกคน เมื่อวานส้วมที่บ้านโน้นพัง”
คุณนาย - “เอ๊ะ ทำไมถึงพัง”
แฉ้ว - “ก็ส้วมเขามีให้ใช้ทีละคน นี่ใช้
พร้อมกัน โทมันเลยพังทะลาย”

ดาวเอามือปิดปากหัวเราะ

คุณนาย โกรธ หันไปคว่ำกระโถนเงื้อจะปา

แฉ้ววิ่งอ้าวออกจากเฟรมไปทันที คุณนายวางกระโถน

คุณนาย - “ไ้บ้าแฉ้ว มันพูดเลยเถิด มีที่
ไหน มนุษย์เข้าส้วมพร้อมกันสองคน....
บ้า”

แฉ้ว วิ่งกลับเข้ามาคุกเข่าอีกครั้ง แถมยิ้มแป้นด้วย

คุณนาย - “ไ้บ้า กลับมาทำไมอีก หา”
แฉ้ว - “ลุงอินครับผม สั่งให้ขึ้นมากกราบ
เรียนนาย”

คุณนาย - “เรื่องอะไร ยะ”

แฉ้ว - “ให้ช่วยสังเกตคุณมารุตหนึ่ง อีก
หนึ่งขา กลับให้คุณนายสั่งให้คุณมารุตไป
แวะหาลุงอินด้วยครับผม.....”

ดาวมองหน้าคุณนาย คุณนายพยักหน้า

คุณนาย - “เออ ไปบอกตาอินเถอะ ฉันจะ
จัดการให้.....”

แฉ้ว รีบ ลุก วิ่งออกจากเฟรมไป

ดนตรี

..... จบตอนที่ 39.

การกำกับรายการอื่น ๆ

การกำกับรายการข่าวและการรายงาน

ข่าวนั้นเป็นสิ่งที่มีความพร้อมในตนเองอยู่แล้ว เพราะข่าวก็คือข่าว ผู้ทำข่าวไปหาข่าวจากแหล่งข่าวต่าง ๆ โดยการให้สัมภาษณ์ การถ่ายภาพยนตร์ การถ่ายภาพ การบันทึกเทป โทรทัศน์ เมื่อนำมารายงานข่าวจะต้องมีเจ้าหน้าที่เป็นผู้อ่านข่าว ซึ่งสถานีจะต้องจัดไว้โดยเฉพาะสำหรับประเทศไทยผู้อ่านข่าวประจำสถานีต้องผ่านการทดสอบการอ่านเป็นผู้ประกาศ โดยกรมประชาสัมพันธ์จึงอ่านข่าวได้

การเสนอข่าวนั้นทำในรูปแบบต่าง ๆ คือ

1. มีผู้อ่านข่าว 1 คน หรือหลายคนเป็นผู้รายงานข่าวโดยการอ่าน หรือรายงาน
2. มีผู้อ่านและมีภาพประกอบ
3. มีผู้อ่านและมีภาพยนตร์ หรือเทปโทรทัศน์ประกอบ
4. มีรายงาน และสัมภาษณ์

การกำกับรายการ ก็จำเป็นต้องจับภาพผู้อ่านข่าว หรือผู้รายงานข่าวชนิดเต็มหน้า หรือเต็มตัวก็ได้ เมื่อมีการอ่านหรือรายงานการประกอบภาพ ภาพยนตร์ เทปโทรทัศน์ ผู้กำกับรายการจะใช้สวิทช์อัตโนมัติควบคุมการฉายจากห้องฉาย และควบคุมภาพและเสียงจากห้องอ่านข่าวสำหรับผู้อ่านข่าวในการคุมการออกแพร่ภาพข่าว ผู้กำกับรายการต้องจับใจ เพราะในบางครั้งภาพและเสียงไม่ตรงกัน ในบางกรณีเนื้อหาข่าวยังไม่หมด ผู้กำกับรายการจะปล่อยภาพยนตร์ให้ออกไปจะทำให้ผู้ชมว่าข่าวใดเป็นข่าวใดกันแน่ ผู้กำกับรายการก็อาจตัดภาพไปยังผู้อ่านก่อนแล้วหยุดภาพยนตร์รอเนื้อหาข่าว เมื่อเนื้อหาข่าวมาถึงก็ปล่อยภาพยนตร์ให้แพร่ภาพต่อไปในการรายงานข่าว ผู้เขียนข่าวกับผู้อ่านเป็นคนละคน ดังนั้นภาพที่ปรากฏกับเนื้อหาข่าวไม่ตรงกันทำให้ผู้อ่านข่าวซึ่งต้องทั้งดูภาพ ทั้งดูหนังสือที่จะต้องอ่าน และต้องมองดูผู้ชมโดยผ่านกล้องโทรทัศน์จึงอาจทำให้สับสนได้ สคริปต์ หรือบท หรือเนื้อหาข่าวควรบอกภาพต้น ๆ ของภาพยนตร์เอาไว้ ซึ่งภาพนั้นจะทำให้ผู้อ่านผู้กำกับรายการสามารถเข้าใจและหลีกเลี่ยงความสับสนของเนื้อหาข่าวและภาพข่าวได้

ในการเสนอข่าวนั้นสถานีวิทยุโทรทัศน์จะมีฝ่ายข่าวโดยเฉพาะ ดังนั้นเมื่อเนื้อหาข่าวและภาพข่าวที่ออกไปส่วนมากได้รับการตรวจทานจากฝ่ายข่าวเรียบร้อยแล้ว ผู้กำกับรายการ และผู้อ่านข่าวดำเนินการในหน้าที่ของตนไปได้เลยเป็นส่วนใหญ่

การจัดข่าวให้ถูกใจผู้ชมคือ รวดเร็วทันการ ข่าวถูกต้อง และจับภาพข่าวได้เป็นที่น่า

สนใจในแง่มุมต่าง ๆ

การกำกับรายการสัมภาษณ์ และการเล่นเกมต์

รายการสัมภาษณ์ ส่วนใหญ่รายการสั้น ๆ มีการกำหนดเวลาในการออกรายการ โดยธรรมชาติของการสัมภาษณ์ย่อมไม่เป็นรายการยาว จะทำให้ผู้ดูเบื่อ เพราะภาพหน้าจอเครื่องรับ จะเป็น ผู้ให้สัมภาษณ์และผู้สัมภาษณ์เท่านั้นยกเว้นในกรณีผู้ให้สัมภาษณ์มีวัสดุอุปกรณ์ประกอบ

การกำกับกล้องจะทำอยู่ 2 แบบด้วยกัน คือ โดยถ่ายภาพระยะใกล้ (Close up) ผู้สัมภาษณ์และผู้ให้สัมภาษณ์เริ่มโดยถ่ายผู้สัมภาษณ์ (พิธีกร) ก่อนแล้วจึงถ่ายผู้ให้สัมภาษณ์ และภาพที่ถ่ายต่อไปเป็นภาพคู่ของทั้ง 2 คนเมื่อมีการตอบการสัมภาษณ์ในบางช่วง การถ่ายภาพ จะตัดไปยังผู้ให้สัมภาษณ์เพียงคนเดียวเต็มหน้า (Full face shot) ในกรณีที่ทั้งคู่หันเข้าสนทนากัน กล้องอาจย้ายไปพอที่จับภาพให้เห็นเต็มหน้า อาจติดส่วนใดของคู่สนทนาบ้างก็จะทำให้ภาพดูมีชีวิตชีวาขึ้น เพราะดูเป็นการสนทนากันจริง ๆ

ในกรณีที่มีการสนทนา หรือสัมภาษณ์หลาย ๆ คนพิธีกร (ผู้สัมภาษณ์) อาจพูดข้ามไปข้ามมาตามลำดับรายการที่เป็นบทพูดระหว่างคนต่อคน กล้องจะต้องถ่ายในลักษณะตัดเฉพาะผู้กำลังพูดและมีบ้างที่จะให้เห็นภาพของกลุ่มผู้สนทนาทั้งหมด ดังนั้นผู้ออกอากาศจำเป็นต้องอยู่ในการงานเตรียมพร้อมที่จะออกอากาศอยู่เสมอ ซึ่งนอกจากภาพอาจออกอากาศโดยไม่รู้ตัวแล้ว คำถามอาจพาดพิงมาถึงด้วยก็ได้

การเล่นเกมต์ ในการออกรายการ รายการที่มีลักษณะสนทนาอีกประเภทหนึ่งก็คือการเล่นเกมต์ ต้องมีผู้ดำเนินรายการหรือผู้สัมภาษณ์ หรือพิธีกร ดำเนินรายการเช่นเดียวกันมีลักษณะเหมือนกันกับการสัมภาษณ์แต่เกมต์จะมีกติกาในเกมต์ของแต่ละเกมต์ ดังนั้นการจับภาพของกล้องต้องทำเหมือนการให้สัมภาษณ์และอาจจะต้องเร็วกว่า เพราะการเล่นเกมต์อาจจำเป็นต้องอาศัยความฉับไวด้วย

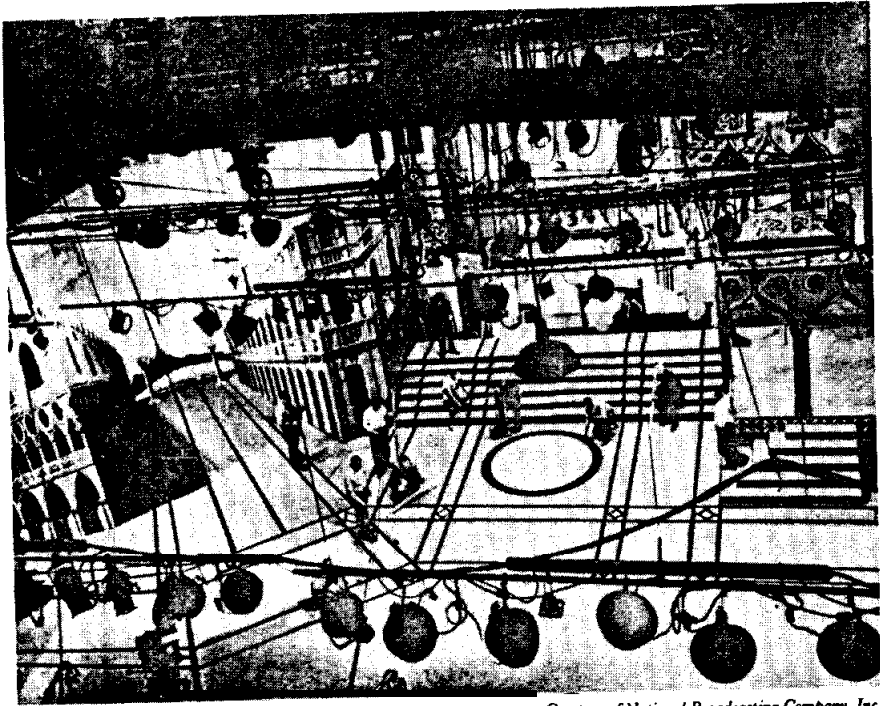
การกำกับรายการรายการผสมรายการ (Variety Program)

ในการจัดรายการในบางครั้งจะมีการจัดรายการชนิดเอารายการหลาย ๆ แบบมาผสมกัน เช่น สัมภาษณ์ผสมดนตรี ดนตรีผสมรายการโชว์ ดนตรีผสมการละเล่นพื้นเมือง การสัมภาษณ์ผสมการแสดง ละครผสมดนตรี สัมภาษณ์ผสมละคร เป็นต้น การกำกับรายการประเภทนี้จะต้องเขียนสคริปต์ในรายการแต่ละช่วงให้มีการติดต่อกันโดยรายการไม่ขาดหายไป ซึ่งผู้กำกับจะต้องสนใจหาวิธีเปลี่ยนจากรายการที่เริ่มต้นเปลี่ยนไปเป็นรายการอีกประเภทหนึ่ง โดยที่ผู้กำกับ

ต้องใช้เทคนิคในการจัดภาพจัดเสียง แสง และทำภาพทำให้การเปลี่ยนเป็นไปตามประสงค์ เช่นใช้ Fade ใช้วิธี Dissolve หรือใช้วิธีกวาดภาพเพื่อเปลี่ยนรายการให้น่าดูที่สุดเท่าที่สามารถทำได้

ดนตรีสำหรับรายการ เป็นส่วนประกอบที่ทำให้การเปลี่ยน และนำความรู้สึกของผู้ชมไปสู่รายการต่าง ๆ ได้ การให้เสียงดนตรีทั้งในละคร การแสดง การออกรายการทุกประเภท เป็นที่นิยมทำกันมาก ตั้งแต่เริ่มรายการในเนื้อหาของรายการดนตรีประกอบเรื่อง เป็นสิ่งที่จะต้องทำมากที่สุด เพราะดนตรีเป็นสิ่งที่เร้าอารมณ์ของผู้ชมมีลักษณะต่าง ๆ ได้เช่น สดชื่น ตื่นเต้น ตกใจ เศร้า มีความหวาน ความรัก เป็นต้น ได้ทั้งสิ้น ดนตรีจึงเป็นส่วนของรายการทุกชนิดทุกประเภทเลยทีเดียว ฉะนั้นผู้กำกับรายการหลายผู้ผลิตรายการจะต้องสนใจที่จะใช้ดนตรีให้เหมาะสมกับรายการดนตรีนั้นอาจทำได้ในรูปลักษณะดังนี้

1. ใช้ดนตรีจริง ๆ ได้แก่วงดนตรีมาบรรเลงในระหว่างออกรายการ หรือเป็นเครื่องเล่นดนตรีที่เล่นเดี่ยวได้เช่น เปียโน อิเล็กโทรน เป็นต้น
2. ใช้จากแผ่นเสียง ซึ่งมีจำหน่าย หรือทำแผ่นขึ้นใช้สำหรับรายการโดยเฉพาะ
3. ใช้เสียงดนตรีจากเทปเสียงต่าง ๆ

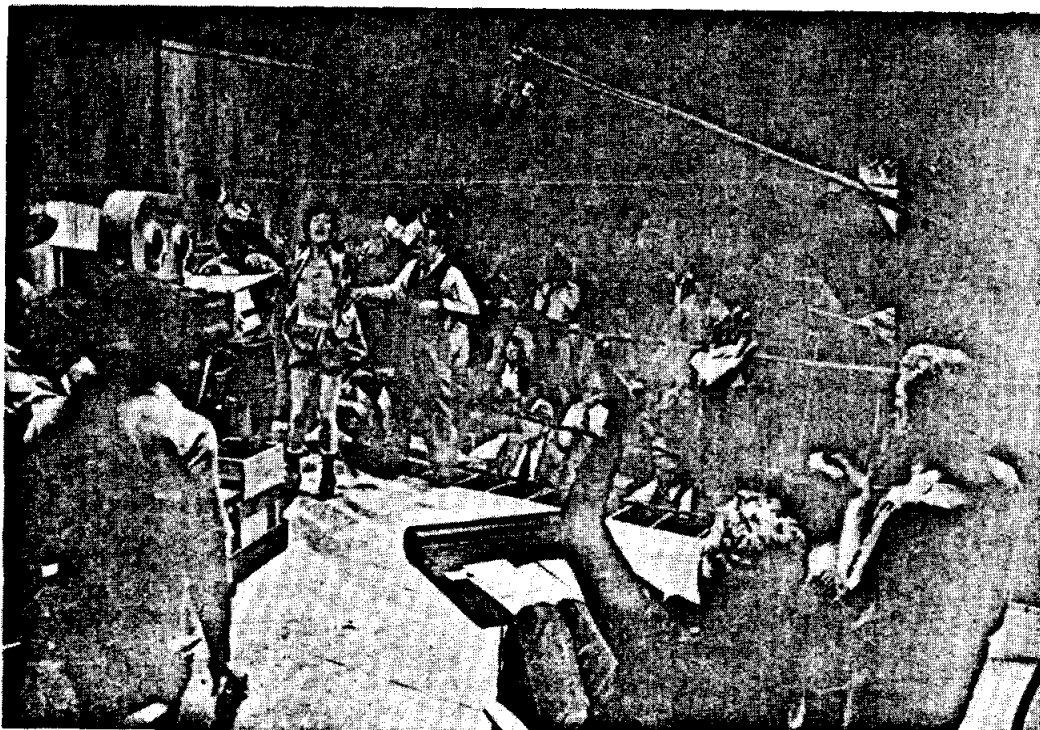
Courtesy of National Broadcasting Company, Inc.

Staging a TV Show.

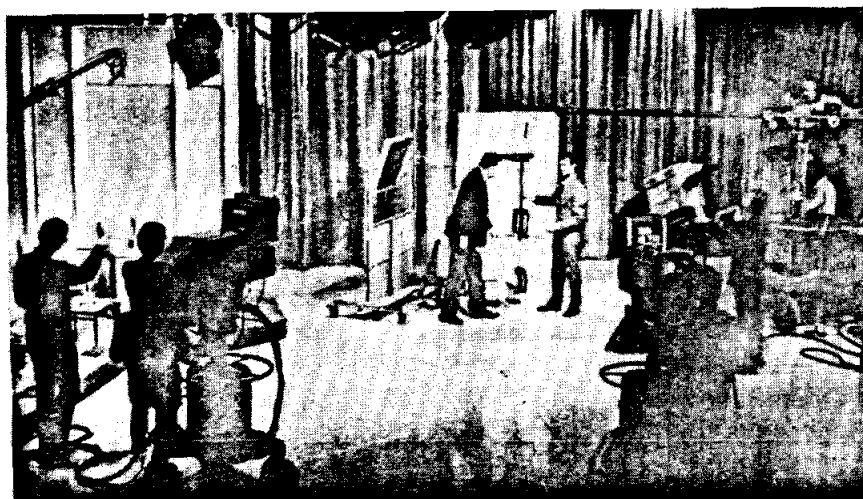
Copyright, American Broadcasting Companies, Inc.

Shooting a Musical Program, American *Bandstand*.

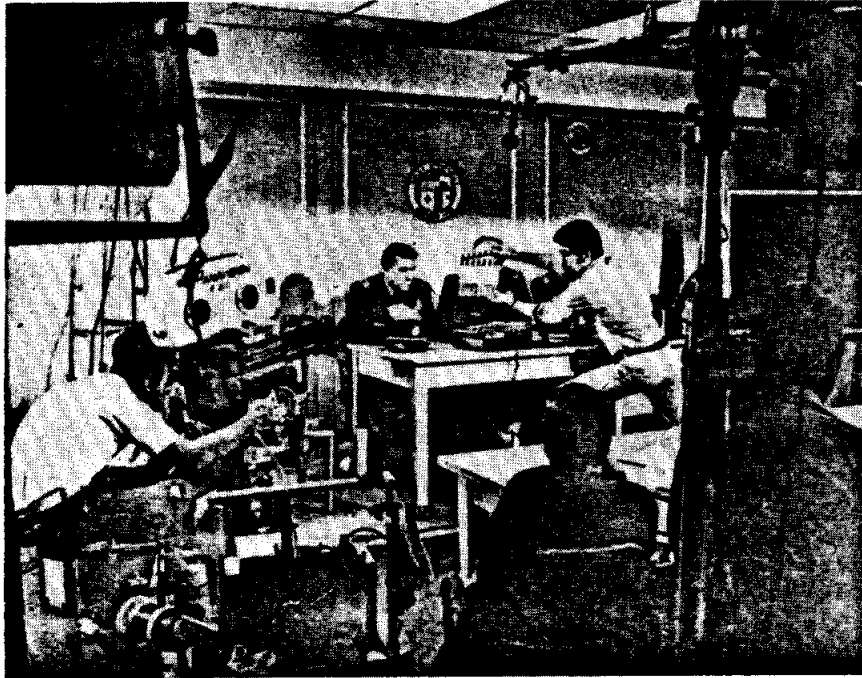
Courtesy of Columbia Pictures Television, Copyright 1976

Director Guiding an Actor in A Filmed Drama. Scene performed by Robert Forster and Wynn Irwin.

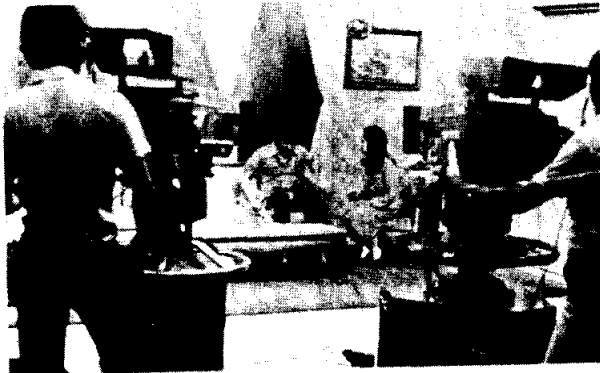
Copyright, American Broadcasting Companies, Inc.

Video-Taping in a Studio. Studio scene: The *Tonight* show with Johnny Canon and Ed McMahon. Note the desk and sofa at the left and the prompting devices on the cameras in the foreground.

Courtesy of Columbia Pictures Television, Photograph

Just Before A Take in a TV Filmed Drama.

การกำกับบทและกำกับเวที

ซ้อม

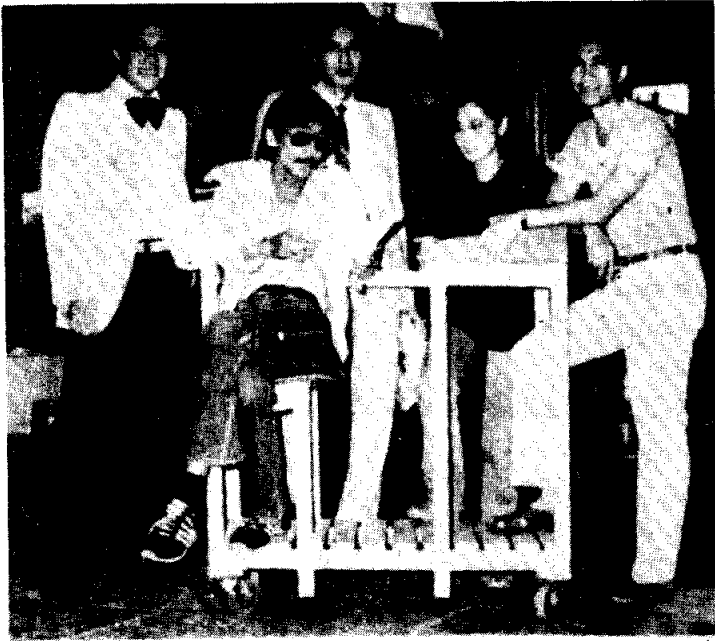
กำกับเวที

กำกับบท

ที่มา นิตยสาร ระมิ่ง อสมท.

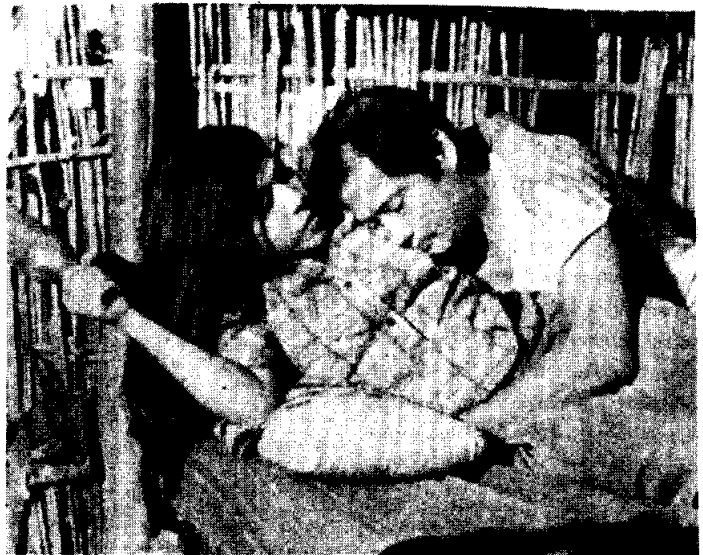
ผู้กำกับการแสดง - ผู้แสดง

ตามบท

ที่มา นิตยสาร ทีวีช่อง 7 สี

ฉากและเวที

ทิวา นิตยสาร ทิวีสัปดาห์ 3

แต่งหน้าให้เป็นคนดำ

ข้าวอกนา

ไม่ต้องแต่ง

ที่มา นิตยสาร ทิวช่อง 7 สี